

modtagere er ca. 22 pct. af de skattepligtige, der har benyttet fradraget, drejer det sig for lønmodtagere med indkomster over 60.000 kr. om ca. 40 pct.

Hvis man vil skønne over benyttelsen af lønmodtagerfradrag B i 1975, må der tages hensyn til, at overgrænsen for lønmodtagerfradrag A med virkning fra 1973 blev hævet fra 1.500 kr. til 2.000 kr. Dette har betydet en mindre reduktion i antallet af personer med lønmodtagerfradrag B. Til gengæld må der regnes med, at de udgifter, befordringsudgifter m. v., der omfattes af lønmodtagerfradraget, er steget betydeligt i perioden fra 1972 til 1975. Sammenfattende kan man skønne, at der i 1975 vil være omkring 400.000 personer, der efter de gældende regler vil have ret til lønmodtagerfradrag B, og at deres gennemsnitlige fradragsbeløb ligeledes efter de gældende regler vil andrage omkring 5.000 kr. Dette svarer til en samlet fradragsmasse — før beskæring — på omkring 2.000 mill. kr.

Spørgsmål 23:

ad § 13 A: Ville det være muligt i stedet for at nedsætte rentefradraget med 4.000 kr., da at nedsætte det med x pct. af det beløb, der overstiger f. eks. 10.000 kr.?

Svar:

Det i spørgsmålet skitserede forslag om nedsættelse af rentefradraget med en vis procentdel af det beløb, der overstiger f. eks. 10.000 kr., ville næppe teknisk eller umiddelbart administrativt give anledning til særlige problemer. Det ville imidlertid ikke kunne give samme provenu som regeringens forslag om, at de første 4.000 kr.s renteudgift ikke kan fratrækkes, jfr. nedenstående oversigt over provenuet ved begrænsninger af rentefradraget over 10.000 kr. med 10, 25 eller 50 pct. Medens virkningen af regeringens foreslåede fradragsbegrænsning er ret moderat for den enkelte skatteyder, kan de i spørgsmålet skitserede ordninger medføre fradragsbegrænsninger af beløbsmæssig meget betydelig størrelse for den enkelte skatteyder. Det kan nødvendiggøre supplerende overgangsordninger for at undgå pludselig alt for voldsomme fradragsbegrænsninger for den enkelte skatteyder. Sådanne overgangsregler vil betyde administrativt besvær og i øvrigt medføre en be-

skæring af provenuet i overgangsperioden. Den ret beskedne rentefradragsbegrænsning efter regeringsforslaget gør det forsvarligt at lade begrænsningen også omfatte erhvervs-gæld. Den betydelige fradragsbegrænsning, der åbnes mulighed for ved det i spørgsmålet skitserede forslag, gør det imidlertid meget problematisk, om det er forsvarligt, at indgrebet også gælder erhvervsrenter.

Hvis den skitserede fradragsbegrænsning skal udgøre 10, 25 eller 50 pct. af den del af renteudgiften, der overstiger 10.000 kr., vil den forøge provenuet af den samlede slutskat for 1975 med følgende rent skønsmæssigt anslåede beløb:

Begrænsningsprocent for den del af rente- udgiften, der over- stiger 10.000 kr. pct.	Anslået merprovenu mill. kr.
10	ca. 240
25	ca. 600
50	ca. 1.200

Til sammenligning kan nævnes, at lovforslagets regler om, at de første 4.000 kr.s renteudgift ikke kan fradrages ved indkomstopgørelsen, skønnes at ville medføre et merprovenu på omkring 1.850 mill. kr.

Spørgsmål 24:

Udvalget udbeder sig ministerens kommentar til et forslag om, at det beløb, der ikke kan fradrages, andrager 25 pct./50 pct. af den samlede renteudgift, jfr. lovforslagets § 13 A, stk. 2, dog højst 4.000 kr./6.000 kr./8.000 kr.

Man udbeder sig ligeledes en provenumæssig vurdering af de ovenfor skitserede forslag.

Svar:

Medens regeringsforslaget går ud på, at de første 4.000 kr.s renteudgift ikke kan fratrækkes, går de i spørgsmålet skitserede alternative forslag ud på, at det skal være en vis procentdel (25 pct. eller 50 pct.) af den samlede renteudgift, der ikke kan fratrækkes, dog med en nærmere angiven maksimering af fradragsbegrænsningen (4.000 kr. eller 6.000 kr. eller 8.000 kr.).

Ordninger af den karakter, der er nævnt i spørgsmålet, er naturligvis mildere end ordningen efter regeringsforslaget i den for-